

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึง ความสัมพันธ์ของอัตราดอกเบี้ยนโยบายและอัตราดอกเบี้ยสินเชื่อและอัตราดอกเบี้ยเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย ซึ่งในการศึกษาจะทำการทดสอบคุณสมบัติความนิ่งของข้อมูล (Unit Root Test) โดยอาศัยวิธี Augmented Dickey – Fuller Test และทำการทดสอบความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาวของอัตราดอกเบี้ยนโยบายกับอัตราดอกเบี้ยสินเชื่อและ ความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาวของอัตราดอกเบี้ยนโยบายกับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากโดยอาศัยวิธีการทดสอบการร่วมไปด้วยกัน (Cointegration) ของ Engle and Granger และประยุกต์ใช้เทคนิค Error Correction Model : ECM เพื่ออธิบายการปรับตัวในระยะสั้นให้เข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาว โดยจะทำการศึกษาความสัมพันธ์ใน 2 รูปแบบของการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยนโยบายกับอัตราดอกเบี้ยสินเชื่อและ อัตราดอกเบี้ยนโยบายกับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทยโดยขั้นตอนมีดังนี้

ขั้นที่ 1 การทดสอบความนิ่งของตัวแปรที่นำมาศึกษา (Unit Root Test) โดยวิธี Augmented Dickey – Fuller Test

ขั้นที่ 2 นำตัวแปรที่ผ่านการทดสอบด้วยวิธี Augmented Dickey – Fuller Test แล้วมาทดสอบหาความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาวของตัวแปรที่กำหนดไว้ในแบบจำลอง โดยวิธี Cointegration ของ Engle and Granger

ขั้นที่ 3 ทำการทดสอบการปรับตัวในระยะสั้นของอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง เพื่อให้ปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาว โดยประยุกต์ใช้เทคนิค Error Correction Model ของ Engle and Granger

ขั้นที่ 4 การทดสอบสมมติฐานเชิงเป็นเหตุเป็นผล (Granger Causality Test) โดยรายละเอียดของแต่ละขั้นตอนเป็นดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การทดสอบความนิ่งของข้อมูลหรือยูนิทรุต (Unit Root Test)

ทดสอบความนิ่ง (Stationary) ของข้อมูล ได้ตั้งสมการต่อไปนี้

$$\Delta RP_t = \alpha_1 + \beta_1 t + \theta_1 RP_{t-1} + \sum_{i=1}^p c_i \Delta RP_{t-i} + \varepsilon_{1t} \quad (3.1)$$

$$\Delta FIX_t = \alpha_2 + \beta_2 t + \theta_2 FIX_{t-1} + \sum_{i=1}^p d_i \Delta FIX_{t-i} + \varepsilon_{2t} \quad (3.2)$$

$$\Delta MLR_t = \alpha_3 + \beta_3 t + \theta_3 MLR_{t-1} + \sum_{i=1}^p I_i \Delta MLR_{t-i} + \varepsilon_{3t} \quad (3.3)$$

โดยที่ RP_t, RP_{t-i}	คือ	อัตราดอกเบี้ยนโยบาย ณ เวลา t และ t-i
FIX_t, FIX_{t-i}	คือ	อัตราดอกเบี้ยเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ ณ เวลา t และ t-i
MLR_t, MLR_{t-i}	คือ	อัตราดอกเบี้ยสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ ณ เวลา t และ t-i
$\alpha_1, \alpha_2, \alpha_3, \beta_1, \beta_2, \beta_3, \theta_1, \theta_2, c, d$	คือ	ค่าพารามิเตอร์
$\varepsilon_{1t}, \varepsilon_{2t}, \varepsilon_{3t}$	คือ	ค่าความคลาดเคลื่อนเชิงสุ่ม
t	คือ	ค่าแนวโน้ม

สมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบ คือ

สมการที่ (3.1) $H_0 : \theta_1 = 0$ (Non-Stationary)

$H_1 : \theta_1 < 0$ (Stationary)

สมการที่ (3.2) $H_0 : \theta_2 = 0$ (Non-Stationary)

$H_1 : \theta_2 < 0$ (Stationary)

สมการที่ (3.3) $H_0 : \theta_3 = 0$ (Non-Stationary)

$H_1 : \theta_3 < 0$ (Stationary)

ถ้าผลที่ได้ยอมรับ H_0 หมายความว่า อัตราดอกเบี้ยนโยบายกับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากของธนาคารพาณิชย์และอัตราดอกเบี้ยสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์มียูนิทรุต คือ เป็นข้อมูลที่มีลักษณะ

ข้อมูลที่ไม่นิ่ง (Non-Stationary) แต่ถ้าปฏิเสธ H_0 หมายความว่า อัตราดอกเบี้ยนโยบายกับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากของธนาคารพาณิชย์และอัตราดอกเบี้ยเงินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไม่มียูนิทราก คือ เป็นข้อมูลที่มีลักษณะข้อมูลนิ่ง (Stationary)

ขั้นตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาว (Cointegration)

ขั้นตอนในการทดสอบ cointegration มีดังต่อไปนี้

1. ทดสอบตัวแปรในแบบจำลองว่ามีลักษณะเป็น non-stationary หรือไม่ โดยใช้วิธี ADF test โดยไม่ต้องใส่ค่าคงที่ และแนวโน้มของเวลา
2. การประมาณสมการถดถอยด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (ordinary least square: OLS)
3. นำส่วนที่เหลือ (residuals) ที่ประมาณได้จากข้อ 2 มาทดสอบว่ามีลักษณะนิ่งหรือไม่ ซึ่งเป็นการทดสอบส่วนที่เหลือ (residuals) ดังต่อไปนี้

$$\Delta \hat{e}_t = \gamma \hat{e}_{t-1} + v_t \quad (3.4)$$

โดยที่ \hat{e}_t, \hat{e}_{t-1} คือ ค่า residual ณ เวลา t และ $t-1$ ที่นำมาหาสมการถดถอยใหม่
 γ คือ ค่าพารามิเตอร์
 v_t คือ ข้อมูลอนุกรมเวลาของตัวแปรสุ่ม

สมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบ cointegration ดังนี้

$$H_0 : \gamma = 0 \quad (\text{ไม่มีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาว})$$

$$H_1 : \gamma < 0 \quad (\text{มีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาว})$$

การทดสอบสมมติฐาน โดยเปรียบเทียบค่า t -statistics ที่คำนวณได้จากอัตราส่วนของ $\hat{\gamma}/S.E.\hat{\gamma}$ ไปเปรียบเทียบกับค่าในตาราง ADF Test ซึ่งถ้าค่า t -statistics มากกว่าค่าวิกฤติ MacKinnon (MacKinnon critical values) ณ ระดับนัยสำคัญ จึงปฏิเสธสมมติฐาน ดังนั้น ส่วนตกค้างหรือส่วนที่เหลือ (residuals) มีลักษณะนิ่ง (stationary) หรือ $I(0)$ แล้วแสดงว่า ตัวแปรมีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาว

อย่างไรก็ตามถ้าส่วนตกค้างหรือส่วนที่เหลือของสมการ (3.4) ไม่เป็น white noise ก็จะใช้การทดสอบ ADF test แทนที่จะใช้สมการ (3.4) ซึ่งจะใช้สมการ ดังนี้

$$\Delta \hat{e}_t = \gamma \hat{e}_{t-1} + \sum_{i=1}^p c_i \Delta \hat{e}_{t-i} + v_t \quad (3.5)$$

$$\Delta \hat{u}_t = \phi u_{t-1} + \sum_{i=1}^p d_i \Delta \hat{u}_{t-i} + \xi_t \quad (3.6)$$

สมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบ คือ

$$\text{สมการที่ (3.5)} \quad H_0 : \gamma = 0 \quad (\text{Non-Stationary})$$

$$H_1 : \gamma < 0 \quad (\text{Stationary})$$

$$\text{สมการที่ (3.6)} \quad H_0 : \phi = 0 \quad (\text{Non-Stationary})$$

$$H_1 : \phi < 0 \quad (\text{Stationary})$$

เมื่อทำการทดสอบยูนิทรูทแล้ว พบว่า ผลการทดสอบยอมรับสมมติฐานหลัก สามารถสรุปได้ว่า ข้อมูลนั้นมีลักษณะ Non-Stationary หรือมียูนิทรูทนั่นเอง แต่หากผลการทดสอบปฏิเสธสมมติฐานหลัก แสดงว่า ข้อมูลนั้นมีลักษณะ Stationary หรือไม่มียูนิทรูท

หากค่าของความคลาดเคลื่อนมีลักษณะนิ่ง (Stationary) ก็คือ I(0) สามารถสรุปได้ว่าอัตราดอกเบี้ยนโยบาย (RP) และ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ (FIX_t) มีความสัมพันธ์เชิงคู่ระยะยาว แต่ถ้าค่าของความคลาดเคลื่อนมีลักษณะไม่นิ่ง (Non-Stationary) ก็คือ I(1) สามารถสรุปได้ว่าอัตราดอกเบี้ยนโยบาย (RP_t) และ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ (FIX_t) ไม่มีความสัมพันธ์เชิงคู่ระยะยาว เช่นเดียวกันถ้า หากค่าของความคลาดเคลื่อนมีลักษณะนิ่ง (Stationary) ก็คือ I(0) สามารถสรุปได้ว่าอัตราดอกเบี้ยนโยบาย (RP_t) และ อัตราดอกเบี้ยเงินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ (MLR_t) มีความสัมพันธ์เชิงคู่ระยะยาว แต่ถ้าค่าของความคลาดเคลื่อนมีลักษณะไม่นิ่ง (Non-Stationary) ก็คือ I(1) สามารถสรุปได้ว่าอัตราดอกเบี้ยนโยบาย (RP_t) และ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ (MLR_t) ไม่มีความสัมพันธ์เชิงคู่ระยะยาว

ขั้นตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงคู่ระยะสั้น (Error Correction Mechanism)

เมื่อทดสอบได้ว่าข้อมูลที่ศึกษามีความนิ่ง ต่อไปจะวิเคราะห์โดยใช้แบบจำลองเออร์เรอร์คอร์เรชัน (ECM) คือ กลไกการปรับตัวเข้าสู่คู่ระยะสั้นของ อัตราดอกเบี้ยนโยบาย (RP_t) และ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ (FIX_t) อัตราดอกเบี้ยเงินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ (MLR_t)

$$\Delta RP_t = \beta_1 \hat{e}_{t-1} + \sum_{j=0}^q \delta_j \Delta FIX_{t-j} + \sum_{i=1}^p \phi_i \Delta RP_{t-i} + \varepsilon_{1t} \quad (3.7)$$

$$\Delta FIX_t = \beta_2 \hat{u}_{t-1} + \sum_{m=0}^r \pi_m \Delta RP_{t-m} + \sum_{n=1}^k \eta_n \Delta FIX_{t-n} + \varepsilon_{2t} \quad (3.8)$$

$$\Delta MLR_t = \beta_3 \hat{u}_{t-1} + \sum_{m=0}^r \pi_m \Delta RP_{t-m} + \sum_{n=1}^k \eta_n \Delta MLR_{t-n} + \varepsilon_{3t} \quad (3.9)$$

$$\Delta RP_t = \beta_4 \hat{e}_{t-1} + \sum_{j=0}^q \delta_j \Delta MLR_{t-j} + \sum_{i=1}^p \phi_i \Delta RP_{t-i} + \varepsilon_{4t} \quad (3.10)$$

โดยที่	RP_t	คือ	natural logarithm ของอัตราดอกเบี้ยนโยบาย ณ เวลา t
	FIX_t	คือ	natural logarithm ของอัตราดอกเบี้ยเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ ณ เวลา t
	MLR_t	คือ	natural logarithm ของอัตราดอกเบี้ยสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ ณ เวลา t
	$\beta_1, \beta_2, \beta_3, \beta_4$	คือ	ค่าความเร็วในการปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพระยะยาว
	δ_j, π_m	คือ	ค่าความยืดหยุ่นระยะสั้น
	ϕ_i, η_n	คือ	ค่าสัมประสิทธิ์ของผลรวมตัวแปรตาม
	$\hat{e}_{t-1}, \hat{u}_{t-1}$	คือ	พจน์ของ Error Term
	$\varepsilon_{1t}, \varepsilon_{2t}$	คือ	ค่าความคลาดเคลื่อนของตัวแปรสุ่ม
เมื่อ	\hat{e}_{t-1}	=	$Y_{t-1} - \alpha_0 - \alpha_1 X_{t-1}$
	\hat{u}_{t-1}	=	$X_{t-1} - \mu_0 - \mu_1 Y_{t-1}$

$\varepsilon_{1t}, \varepsilon_{2t}$ คือ ค่าความคลาดเคลื่อน
สมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบ มีดังนี้

1. $H_0 : \beta_1 = 0$ (ไม่มีความสัมพันธ์กันในระยะสั้น)
 $H_1 : \beta_1 \neq 0$ (มีความสัมพันธ์กันในระยะสั้น)
2. $H_0 : \beta_2 = 0$ (ไม่มีความสัมพันธ์กันในระยะสั้น)
 $H_1 : \beta_2 \neq 0$ (มีความสัมพันธ์กันในระยะสั้น)

3. $H_0 : \beta_3 = 0$ (ไม่มีความสัมพันธ์กันในระยะสั้น)
 $H_1 : \beta_3 \neq 0$ (มีความสัมพันธ์กันในระยะสั้น)
4. $H_0 : \beta_4 = 0$ (ไม่มีความสัมพันธ์กันในระยะสั้น)
 $H_1 : \beta_4 \neq 0$ (มีความสัมพันธ์กันในระยะสั้น)

เมื่อทดสอบแล้วพบว่า ผลการทดสอบยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 สามารถสรุปได้ว่า อัตราดอกเบี้ยนโยบาย ณ เวลา t (RP_t) และ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ ณ เวลา t (FIX_t) ไม่มีความสัมพันธ์กันในระยะสั้น แต่ถ้าผลการทดสอบปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 สามารถสรุปได้ว่า อัตราดอกเบี้ยนโยบาย ณ เวลา t (RP_t) และ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ ณ เวลา t (FIX_t) มีความสัมพันธ์กันในระยะสั้น เช่นเดียวกันถ้าผลการทดสอบยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 สามารถสรุปได้ว่า อัตราดอกเบี้ยนโยบาย ณ เวลา t (RP_t) และ อัตราดอกเบี้ยเงินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ ณ เวลา t (MLR_t) ไม่มีความสัมพันธ์กันในระยะสั้น แต่ถ้าผลการทดสอบปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 สามารถสรุปได้ว่า อัตราดอกเบี้ยนโยบาย ณ เวลา t (RP_t) และ อัตราดอกเบี้ยเงินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ ณ เวลา t (MLR_t) มีความสัมพันธ์กันในระยะสั้น

ขั้นตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐานเชิงเป็นเหตุเป็นผล (Granger Causality Test)

วิธีทดสอบ คือ มีตัวแปรอยู่ 3 ตัวคือ อัตราดอกเบี้ยนโยบาย (RP) และ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ (FIX) และอัตราดอกเบี้ยเงินเชื่อของธนาคารพาณิชย์(MLR)ในลักษณะที่เป็นข้อมูลอนุกรมเวลา ถ้าการเปลี่ยนแปลงของ RP เป็นต้นเหตุของการเปลี่ยนแปลง FIX แล้ว RP ก็ควรที่จะเกิดขึ้นก่อน FIX ดังนั้น ถ้า RP เป็นต้นเหตุที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงใน FIX เงื่อนไข 2 ประการจะต้องเกิดขึ้น เช่นเดียวกัน ถ้าการเปลี่ยนแปลงของ RP เป็นต้นเหตุของการเปลี่ยนแปลง MLR แล้ว RP ก็ควรที่จะเกิดขึ้นก่อน MLR ดังนั้น ถ้า RP เป็นต้นเหตุที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงใน MLR เงื่อนไข 2 ประการจะต้องเกิดขึ้น

โดยใช้การทดสอบสมการถดถอย 2 สมการดังนี้

$$FIX_t = \sum_{m=1}^r \pi_m \Delta RP_{t-m} + \sum_{n=1}^k \eta_n \Delta FIX_{t-n} + u_i \quad (3.11)$$

$$FIX_t = \sum_{n=1}^k \eta_n \Delta FIX_{t-n} + u_i \quad (3.12)$$

สมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบความเป็นเหตุเป็นผล ดังนี้

H_0 : อัตราดอกเบี้ยนโยบายไม่เป็นสาเหตุของอัตราดอกเบี้ยเงินฝากของธนาคารพาณิชย์

$H_0 : \pi_1 = \pi_2 = \dots = \pi_r = 0$

H_1 : อัตราดอกเบี้ยนโยบายเป็นสาเหตุของอัตราดอกเบี้ยเงินฝากของธนาคารพาณิชย์

$H_1 : H_0$ ไม่เป็นจริง

โดยที่สถิติทดสอบจะเป็นสถิติ F (F statistics) ดังนี้

ถ้าเราปฏิเสธ H_0 ก็หมายความว่า อัตราดอกเบี้ยนโยบาย (RP) เป็นต้นเหตุของการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ (FIX) ในทำนองเดียวกัน ถ้าเราต้องการทดสอบสมมติฐานว่าการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ไม่ได้เป็นต้นเหตุของการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยนโยบาย เราก็จะต้องทำกระบวนการทดสอบอย่างเดียวกับข้างต้น เพียงแต่ว่า สลับเปลี่ยนแบบจำลองข้างต้น จาก RP มาเป็น FIX และจาก FIX มาเป็น RP ดังนี้

$$RP_t = \sum_{m=1}^r \pi_m FIX_{t-m} + \sum_{n=1}^k \eta_n RP_{t-n} + u_t \quad (3.13)$$

$$RP_t = \sum_{n=1}^k \eta_n RP_{t-n} + u_t \quad (3.14)$$

เรียกสมการ (3.13) ว่า การถดถอยที่ไม่ใส่ข้อจำกัด และสมการ (3.14) ว่า การถดถอยที่ใส่ข้อจำกัด และใช้สถิติทดสอบอย่างเดียวกัน คือ สถิติ F (F statistics)

สมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบความเป็นเหตุเป็นผล ดังนี้

H_0 : อัตราดอกเบี้ยเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ไม่ได้เป็นสาเหตุของอัตราดอกเบี้ยนโยบาย

$H_0 : \pi_1 = \pi_2 = \dots = \pi_r = 0$

H_1 : อัตราดอกเบี้ยเงินฝากของธนาคารพาณิชย์เป็นสาเหตุของอัตราดอกเบี้ยนโยบาย

$H_1 : H_0$ ไม่เป็นจริง

เช่นเดียวกัน ถ้าเราต้องการทดสอบสมมติฐานว่าการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยนโยบายไม่ได้เป็นต้นเหตุของการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยเงินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ เราก็

จะต้องทำกระบวนการทดสอบอย่างเดียวกับข้างต้น เพียงแต่ว่า เปลี่ยนตัวแปรข้างต้น จาก FIX มาเป็น MLR

$$MLR_t = \sum_{m=1}^r \pi_m \Delta RP_{t-m} + \sum_{n=1}^k \eta_n \Delta MLR_{t-n} + u_i \quad (3.15)$$

$$MLR_t = \sum_{n=1}^k \eta_n \Delta MLR_{t-n} + u_i \quad (3.16)$$

สมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบความเป็นเหตุเป็นผล ดังนี้

H_0 : อัตราดอกเบี้ยนโยบายไม่เป็นสาเหตุของอัตราดอกเบี้ยเงินเชื่อของธนาคารพาณิชย์

$$H_0: \pi_1 = \pi_2 = \dots = \pi_r = 0$$

H_1 : อัตราดอกเบี้ยนโยบายเป็นสาเหตุของอัตราดอกเบี้ยเงินเชื่อของธนาคารพาณิชย์

H_1 : H_0 ไม่เป็นจริง

โดยที่สถิติทดสอบจะเป็นสถิติ F (F statistics) ดังนี้

ถ้าเราปฏิเสธ H_0 ก็หมายความว่า อัตราดอกเบี้ยนโยบาย (RP) เป็นต้นเหตุของการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยเงินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ (MLR) ในทำนองเดียวกัน ถ้าเราต้องการทดสอบสมมติฐานว่าการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเงินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไม่ได้เป็นต้นเหตุของการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยนโยบาย เราก็จะต้องทำกระบวนการทดสอบอย่างเดียวกับข้างต้น เพียงแต่ว่า สลับเปลี่ยนแบบจำลองข้างต้น จาก RP มาเป็น MLR และจาก MLR มาเป็น RP ดังนี้

$$RP_t = \sum_{m=1}^r \pi_m MLR_{t-m} + \sum_{n=1}^k \eta_n RP_{t-m} + u_i \quad (3.17)$$

$$RP_t = \sum_{n=1}^k \eta_n RP_{t-n} + u_i \quad (3.18)$$

เรียกสมการ (3.17) ว่า การถดถอยที่ไม่ใส่ข้อจำกัด และสมการ (3.18) ว่า การถดถอยที่ใส่ข้อจำกัด และใช้สถิติทดสอบอย่างเดียวกัน คือ สถิติ F (F statistics) สมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบความเป็นเหตุเป็นผล ดังนี้

H_0 : อัตราดอกเบี้ยเงินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไม่ได้เป็นสาเหตุของอัตราดอกเบี้ยนโยบาย

$$H_0: \pi_1 = \pi_2 = \dots = \pi_r = 0$$

H_1 : อัตราดอกเบี้ยเงินเชื่อของธนาคารพาณิชย์เป็นสาเหตุของอัตราดอกเบี้ยนโยบาย

H_1 : H_0 ไม่เป็นจริง